

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Noget må vi jo have ramt, for jeg har godt nok aldrig oplevet, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling falder fuldstændig i den samme grøft som sine kolleger og begynder at blive følsom og synes, at vi er negative, destruktive og passive og rigtig slemme ved ministeren.

Det plejer at være de øvrige kolleger, der synes, at vi er rigtig dumme og skolegårdsagtige. Det er slet ikke videnskabsministerens sædvanlige måde at være på.

Hvad er det, der gør, at det her er så vigtigt? Jeg ved godt, at globaliseringen ramte ministeren og regeringen cirka på det her tidspunkt sidste år. Kan man huske det? Kan man huske, hvordan Højteknologifonden ligesom pludselig kom – så var den der? Der opdagede regeringen globaliseringen.

Globaliseringen har nemlig været der længe. Den udfordring er ikke en udfordring, regeringen har sat eller taget op. Det er en udfordring, der er der. Det er en udfordring, som alle Folketingets partier må forholde sig til, og at gøre Højteknologifonden til det, der pludselig skal redde verden og Danmark i forbindelse med globaliseringen, er nok dagens overdrivelse.

Og vi har stadig væk ikke fået noget svar på, hvordan det kan være, at det her er tilrettelagt på en sådan måde, at det er klinisk rensset for hager som f.eks. forhistorien med Grundforskningsfonden, som nogle af os kunne gribe fat i, så vi kunne være med i den her diskussion.

Hvorfor er det, det er så vigtigt, at regeringen står helt alene med det her projekt? Vi kan jo høre, at Dansk Folkeparti heller ikke synes, det er noget, der redder verden, men at det er et fint lille bidrag til noget, der sikkert kan være udmærket, hvis det bare ikke bliver for stort.

Hvad er det, der gør, at der kommer så meget i klemme? For det er rigtigt, at høringssvarene er positive, men det er høringssvar jo tit, hvis man har midler, som man gerne vil dele ud.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Fru Margrethe Vestager siger, at globaliseringen har været her længe. Hvorfor i alverden er Det Radikale Venstre så ikke kommet med et bud? Hvorfor er Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, da de to partier udgjorde regeringen, ikke kommet med et bud? Og hvorfor er der ikke ændringsforslag i dag? Jeg synes altså, det

er den bedste forklaring på, at man ikke har nogen interesse i at gå ind i den her vigtige sag, men at man åbenbart mener, at det her, når det kommer til stykket, er det bedste bud.

Vort alternativ er præsenteret her, men selvfølgelig var der hager, man kunne have hængt fast i, hvis man ville, men der er jo ikke kommet nogen konkrete forslag. Der er ikke tvivl om, at der er lavet en aftale med Dansk Folkeparti, som vi er vældig tilfredse med, det fremgår også af finansloven, men hverken Det Radikale Venstre eller den øvrige opposition er kommet med nogle konkrete ting. Så ville det jo også være fremgået her ved andenbehandlingen. Derfor må jeg gentage: Globaliseringen har været her længe, ja, men det skorter sandelig på nogle konkrete tiltag dels over for regeringens udspil, dels i egne udspil.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man bliver nødt til at mærke efter; jo, ørerne sidder der sandelig endnu. Jeg havde ellers troet, at det var sådan noget her, der fik ørerne til at falde af, nemlig at man skal høre på, at vi ikke har stillet ændringsforslag, når ministeren havde stillet i udsigt, at vi ville blive indkaldt til forhandlinger, men så siden bare har været for sig, som om der ikke var vand i hanerne til bare en enkelt kop kaffe. For det har jo været sagens kerne. Der har ikke været holdt et eneste møde mellem ministeren og oppositionspartierne om den her sag.

Det, der er centralt for Det Radikale Venstres forskningspolitik, er, at vi har meget, meget stor tillid til, at det ikke er Folketinget, der driver Danmark fremad. Det gør Danmarks virksomheder, det gør Danmarks universiteter, det gør Danmarks læreanstalter i det hele taget, det gør det danske folk. Derfor tror vi ikke, at det skal være nyt, funklende og synligt som en knaphulsblomst. Vi tror, at man skal gøre det, man plejer at gøre, stadig mere udfordrende og derfor bruge de systemer, vi havde etableret, som bl.a. udmærker sig ved deres enkelthed, så man kan gennemskue, hvad der foregår. Her bliver Højteknologifonden en knast, hvor man ikke kan gennemskue, hvad der er inden i den.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis jeg ganske kort skal svare på det med forhandlinger, var det således, at der, næsten inden vi var færdige med første behandling, blev stillet